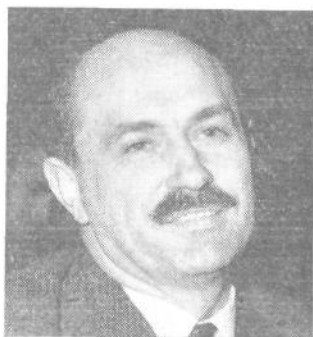

KANDIDAT ZA ZVEZNI ZBOR ZVEZNE SKUPŠČINE

Območje naše občine tvori skupno z občinami Ljubljana-Center, Vič-Rudnik, Vrhnika in Logatec 65. zvezno volivno enoto

Na zborih volivcev je bila potrjena kandidatura JANEZA STANOVNIKA za poslanca zveznega zbora zvezne skupščine

JANEZ STANOVNIK
ODGOVARJA NA NAŠA
VPRAŠANJA

V čem je — po vašem mnenju — bistvena razlika med prejšnjimi in sedanjimi skupščinskimi volitvami?

Bistveno vsebino vsakim predvolivnim razpravam in volitvam daje temeljna problematika, pred katero se družba takrat nahaja in ki naj bi jo nato reševali v skupščini izvoljeni poslanci.

Naša sodobna temeljna družbena problematika je zajeta v problematiki naše reforme, ne samo v gospodarstvu, temveč na vseh področjih našega življenja.

V čem sta bistvo in uspeh naših reformnih prizadevanj?

Bistvo reforme je uvažanje takih sprememb v naš družbeno ekonomski sistem, ki bodo dejansko omogočile doslednejše izvajanje načel samoupravljanja in delitve po delu.

Uspeh reforme je torej odvisen zlasti od nadaljnjega razvoja in poglobljanja demokratičnega političnega mehanizma. Naši občani se tega zavedajo in v tej smeri tudi razvijajo svoje politične in kandidacijske volivne priprave.

Katera najpomembnejša konkretna naloga stoji v zvezi s tem pred našo zvezno, republiško in občinsko skupščino in kakšne so v skladu s tem tudi naloge občanov?

Naša poglobljena naloga je: dosledno izvajanje reforme na vseh področjih. Občani (v vlogi proizvajalcev v delovnih organizacijah, v vlogi porabnikov na območjih krajevnih skupnosti, ali pa kot izvoljeni člani raznih samoupravnih organov) morajo predvsem do kraja dojeti in razumeti, da so pota naše gospodarske reforme edina možna pota kakršnega koli napredka na katerem koli področju.

Nujno moramo torej čim prej in čim dosledneje preločiti z našimi dosedanjimi odnosi, saj ti pomenijo širjenje etatističnih intervencijskih posegov v gospodarski in družbeni mehanizem, kar slej ko prej zanika obstoj in uresničevanje samoupravnih načel.

Katere so bistvene težnje gospodarske reforme in kaj zahtevajo od občanov-proizvajalcev in njihovih delovnih organizacij?

Bistvene težnje gospodarske reforme bi lahko na kratko združili v naslednje programske točke:

— osvoboditev gospodarstva in družbe pretrirane državne intervencije in etatističnih posegov nasploh in s tem večje sproščevanje ustvarjalnih sil samoupravljalcev;

— dvigovanje produktivnosti dela in ekonomske učinkovitosti gospodarstva s koncentracijo naporov na najbolj učinkovitih področjih;

— odločnejše in svobodnejše vključevanje našega gospodarstva v svetovno gospodarstvo in s tem odpiranje vrat širšemu tehnološkemu napredku, kooperaciji in specializaciji;

— dinamična stabilizacija tržnih odnosov in s tem postavljanje trajnejših kriterijev za investicije in delitev dohodka.

Nedvomno zahteva sedanjí, precej nejasni in zapleteni položaj od vseh občanov neprimerno večje in globlje poznavanje zakonitosti gospodarskega procesa. Občani bodo lahko namreč samo tako razumeli sodobna dogajanja in prišli do prepričanja, da je nujno čimprejše in čim doslednejše uresničevanje gospodarske reforme.

Samo tako bodo občani razumeli, da podjetja, ki proizvajajo in prodajajo dražje od normalnih svetovnih cen, predstavljajo težko breme za naše narodno gospodarstvo.

Kako čutijo občani breme neproduktivnih podjetij?

Breme neproduktivnih podjetij čutijo občani na eni strani v obliki nizkih osebnih dohodkov, na drugi strani pa v obliki visokih prodajnih cen, kajti država ima visoke izdatke zaradi subvencij neproduktivnim gospodarskim podjetjem.

Kakšne težave se pojavljajo v zvezi z likvidacijo takih bremen?

Likvidacija takih bremen je nujna, vendar je povezana z vrsto prehodnih težav, ki jih prav sedaj močno občutimo. Te težave pa niso rezultat reforme, ampak edina pot, da reformo uresničimo in se dokončno otresemo neproduktivnosti in nerentabilnosti.

Samo globlje poznavanje zakonitosti tega gospodarskega procesa vodi do prepričanja, da je treba na tej poti odločno uresničevati končne težnje gospodarske reforme.

Samoupravljanje ponekod drobi skupne sile in vodi k lokalističnim težnjam, mi pa poudarjamo potrebo kooperacije in integracije, torej združevanja sredstev in sil v proizvodnji, da bi tako prišli k boljši notranji delitvi dela, specializaciji in serijski proizvodnji in s tem k poccenitvi proizvodnje. Ali bi tudi ta problem pojasnili našim bralcem?

V prvem obdobju samoupravljanja je zaradi želje po neposredni in operativni kontroli kot nujni reakciji na pretirani centralizem prejšnjega razdobja res prihajalo do krepitve lokalističnih teženj in drobljenja na majhne enote.

Samoupravljanje dejansko ne pomeni neekonomične atomizacije in drobljenja. Reforma sama vodi k večjemu razvoju samoupravnega sistema, v katerem stopajo v ospredje zlasti načela gospodarnosti in rentabilnosti. Če smo torej doslej o gospodarski integraciji in kooperaciji le bolj načelno razpravljali in sklepali, bomo prav s težnjami reforme odslej vse to bolj praktično izvajali.

Kot vemo, so bili občani proizvajalci in njihove delovne organizacije doslej zainteresirani predvsem za čimvečje širjenje proizvodjalne aktivnosti in s tem za širjenje števila zaposlenih, ne oziraje se na tozadevne stroške. Sedaj pa postajajo proizvajalci v delovnih organizacijah sami bolj zainteresirani za doseganje največjega dohodka v danih možnostih. Tu prihaja vedno bolj do izraza iznajdljivost neposrednih proizvajalcev in njihovih delovnih organizacij.

Ze danes vidimo vedno večje zanimanje za povezavo- (Nadaljevanje na 16. strani)

ODBORNIKI OBČINSKE SKUPŠČINE SO VOLILI

9. aprila so odborniki občinske skupščine potrdili kandidature tov. Janeza Stanovnika za poslanca zveznega zbora zvezne skupščine in volili poslance zborov zvezne skupščine in zborov republiške skupščine.

V gospodarski zbor zvezne skupščine je izvoljen BORIS ZIDARIČ.

V prosvetno-kulturni zbor zvezne skupščine je izvoljena MIRA MIHELIC.

Za poslanca socialno-zdravstvenega zbora zvezne skupščine je izvoljen docent dr. JOZE SATLER.

V organizacijsko-politični zbor zvezne skupščine je izvoljen MITJA RIBIČIČ.

Za republiški zbor republiške skupščine so odborniki potrdili naslednje kandidature:

za 62. volivno enoto: 1. IVAN BRUMEN

za 24. volivno enoto: 1. ZORA TOMIČ

2. IVANKA KUKOVEC

V zbere republiške skupščine SRS so bili izvoljeni naslednji poslanci:

v gospodarski zbor republiške skupščine

MIRAN GOSLAR,

v socialno-zdravstveni zbor republiške skupščine

ANICA OKRŠLAR,

v prosvetno-kulturni zbor republiške skupščine

MILOŠ POLJANSEK,

v organizacijsko-politični zbor republiške skupščine

VIDA TOMSIČ.

OBVESTILO

OBČANE OBČINE LJUBLJANA-ŠISKA OBVEŠČAMO, DA BO VSAK VOLIVEC DOBIL VABILO ZA VOLITVE. KDOR VABILO NE BO PREJEL, NAJ SE ŠE PRED DNEVOM VOLITEV (23. 4. 1967), PREPRIČA, ČE JE VPISAN V VOLIVNI IMENIK. TO LAHKO STORE VOLIVCI MESTNEGA OBMOČJA LJUBLJANE V MAČKOVI ULICI 1 (KRESIJA), VOLIVCI IZVEN MESTNEGA OBMOČJA PA NA KRAJEVNIH URADIH V MEDVODAH OZIROMA VODICAH

VSEBINA

Kandidat. za zvezni zbor zvezne skupščine . . .	stran 15
Kandidati za republiški zbor republiške skupščine . . .	stran 16
Novoizvoljeni poslanci v zbere republiške skupščine . . .	stran 17
Kandidati za zbor delovnih skupnosti . . .	stran 20

PREDSTAVLJAMO VAM

KANDIDATE ZA REPUBLIŠKI ZBOR REPUBLIŠKE SKUPŠČINE

Območje 62. volivne enote, ki zajema krajevne skupnosti Milan Majcen, Hinko Smrekar in Šercerjevo, voli poslanca v republiški zbor republiške skupščine. Zbori volivcev so sprejeli kandidaturi Ivana Brumna in ing. Viktorja Nolimala za poslanca republiškega zbora republiške skupščine.

Ivan BRUMEN je rojen 1916. leta. Zaposlen je na gospodarski zbornici SRS. Imenovanega predlagamo na osnovi njegove dosedanje aktivnosti v samoupravnih organih skupščine, kjer je predsednik občinskega zbora. Kot odbornik uspešno vodi zbor volivcev na področju, na katerem je izvoljen. Na področju urejanja problemov komunalne samouprave mesta Ljubljane je zelo prizadeven, njegovi predlogi so pozitivni.

Po osvoboditvi je vseskozi opravljal razne funkcije v družbeno političnih organizacijah. Je član mestnega

sveta, član upravnega odbora Turistične zveze, član komisije za turizem pri izvršnem svetu in predsednik delovne skupnosti pri zbornici SRS.

V NOB je sodeloval od leta 1941 in je član ZK od 1949.

RAZGOVOR Z IVANOM BRUMNOM

Katere so — po vašem mnenju — najpomembnejše naloge poslancev v novi republiški skupščini?

Med najpomembnejše naloge nove republiške skupščine štejemo zakonsko ureditev vseh tistih vprašanj, ki jih je na področju izvajanja družbene reforme zvezna skupščina prepustila republikam. Pri tem mislim predvsem na zdravstveno in pokojninsko zavarovanje in organizacijo ter financiranje vzgoje in izobraževanja.

Katere so osnovne slabosti v našem dosedanjem razvoju turizma, gostinstva in sploh terciarnih dejavnosti in kaj predlagate za njihovo učinkovito odpravljanje?

Osnovna slabost v razvoju turizma je po mojem mnenju v tem, da smo doslej turizem preveč ocenjevali in razvijali samo preko gostinstva. Zamenjali pa smo večino drugih dejavnosti, ki so za uspešen turistični promet še bolj pomembne. To so: promet in zlasti ceste, trgovske in obrtne poslovalnice, posebno še delavnice za popravila motornih vozil ter komunalna opremljenost turističnih krajev.

Za uspešen in hitrejši razvoj terciarnih dejavnosti nam je najbolj potrebno spoznanje

(predvsem pri občinskih skupščinah), da razvoj industrije in prometa ter porast standarda zahtevajo sorazmeren razvoj vseh terciarnih dejavnosti, ki poleg tega omogočajo še razmeroma ugodno zaposlitev nove delovne sile, tudi ženske.

Šele na takem spoznanju se bodo rodili pametni razvojni programi za te dejavnosti. Ti pa bodo — vsaj upam — pomagali preusmeriti tudi miselnost bančnih krogov o tem, da je treba investirati tudi v terciarno gospodarstvo.

Kaj menite o kritiki, da imajo republiški poslanci premalo stika z volivci?

Osnovni stik poslanca z njegovimi volivci je v tem, da živi v okolju, kjer je bil izvoljen. S tem se neposredno srečuje z enakimi problemi kot njegovi volivci.

Menim, da fizično ni možno, da bi se poslanec udeležil vseh zborov volivcev ter sestankov krajevnih skupnosti in odborov Socialistične zveze v svoji volivni enoti, saj so ti zbori in sestanki praviloma na celotnem območju istočasno. Moral pa bi se večkrat udeležiti sej občinske skupščine, posebno takrat, kadar se obravnavajo vprašanja, ki so pogojena ali odvisna od rešitev republiške skupščine.

Popravek

Na 12. strani je v SOSE-SKI SS 1 — KS M. MAJ-CEN pomotoma izpadel znesek 112.000 pod točko 1. Bralce prosimo, da nam to oprostijo.

V 64. volivni enoti, ki zajema območje krajevnih skupnosti Sentvid, Podutik, Guncelje, Vižmarje, Stanežiče-Medno, Vižmarje - Brod, Smartno-Tacen, Gameljne - Rašica, Vodice in Bukovica - Šenkovturn, so na zborih volivcev sprejeli kandidaturi Zore Tomič in Ivanke Bukovec za poslanca republiškega zbora republiške skupščine.

Zora TOMIČ je rojena 1929. leta v Slovenski Bistrici. Diplomirala je na filozofski fakulteti na oddelku za sociologijo v Ljubljani.

Sedaj je zaposlena kot pomočnik republiškega sekretarja za zdravstvo in socialno varstvo. Je zelo aktiven član občinskega odbora SZDL in glavnega odbora SZDL. Z njeno pomočjo je občinski odbor SZDL organiziral razgovore o organizaciji zdravstva in varstva v občini. Njena stališča do teh problemov so napredna. Ves čas se

aktivno ukvarja z vprašanji in problemi sodobne družine, varstva otrok in dvojne obremenitve ženske. Za reševanje teh problemov daje konkretne predloge.

Z družbeno političnim delom je začela takoj po osvoboditvi v mladinski organizaciji mesta Maribor. Dalj časa je vodila tudi pionirsko organizacijo. Aktiven družbeno politični delavec je tudi v društvu Zveze prijateljev mladine. Prav tako aktivno dela v sekretariatu Konferenč za družbeno aktivnost žensk glavnega odbora SZDL Slovenije in v Društvu socialnih delavcev.

Član ZK je od leta 1948.

ZORI TOMIČ SMO ZASTAVILI NEKAJ VPRAŠANJ

Katerim nalogam nameravate posvetiti posebno pozornost kot republiški poslanec?

Menim, da so slehernemu med nami nekatera področja družbenega življenja bližja kot druga, da ima vsakdo večji interes za razvoj določenih področij in da ga prav tam bolj prizadenejo nerešeni problemi. Zaradi tega je bolj pripravljen sodelovati in prispevati svoj delež, da bi zadeve krenile naprej. Seveda pa za uspešno sodelovanje ni dovolj le dobra volja in želje, potrebno je tudi določeno znanje. Zato tudi ne morem obljubiti, da bi lahko z enako vno, znanjem, odgovornostjo in uspešnostjo sodelovala pri urejanju vseh družbenih problemov in pri izvajanju vseh nalog.

Meni so najbližja tista področja družbene problematike, ki se tičejo neposredno na-

(Nadaljevanje s 15. strani)

nje raznih delovnih organizacij, tako na območjih posameznih občin, kakor tudi na območju republike, v federaciji in celo v svetovnem merilu. Samo tako bomo lahko dosegali večje dohodeke.

Kakšen pa bo vpliv tako uresničenega gospodarske reforme na razna negospodarska družbena področja?

Tako uresničevanje gospodarske reforme, ki bo povečevalo dohodeke, bo omogočilo bolj kot doslej lažje reševanje raznih komunalnih problemov, problemov vzgoje in izobraževanja, zdravstvenega in socialnega varstva, kulture in prosvete, znanosti, rekreacije itd.

Kaj pa tehnični napredek, ki naj bi bil temelj gospodarskega razvoja?

Res je, naj bomo še tako marljivi, naj si še toliko prizadevamo, naj delamo preko

delovnega časa, kljub vsemu temu ne bomo dosegli tistega gospodarskega učinka, ki ga omogočajo nove proizvodne metode in sredstva sodobne tehnike.

Znanosti in tehnike pa si ni mogoče zgolj izposojati in uvažati iz tujine, temveč je treba v njunem razvoju tudi aktivno sodelovati. Znanost in tehnika sta danes last celotnega človeštva. Povezovanje s svetovnim trgom zato ne pomeni kupovanja tega, kar drugi ceneje proizvajajo kot mi, in prodajanja tega, kar mi relativno ceneje proizvajamo, ampak predvsem vključevanje v osnovne tokove svetovnega tehničnega napredka.

Občani-proizvajalci bodo morali zaradi tega v svojih delovnih organizacijah zaposlovati razne strokovnjake v večji meri kakor doslej. Sami strokovnjaki pa morajo

prav tako razumeti, da samo njihove diplome še niso dokaz njihove koristnosti in produktivnosti, temveč da delavci cenijo samo konkretno korist, ki jo strokovnjaki stvarno prinašajo svoji delovni organizaciji z uvajanjem boljših metod dela in tehnoloških postopkov, kar se odraža v povečevanju njenega delovnega dohodka.

Ob vsaki priložnosti poudarjamo tudi to, da je delitev po delu eden izmed bistvenih samoupravnih pogojev, ki naj zainteresirajo vsakega proizvajalca za večjo produktivnost dela. V praksi pa se pri delitvi pogosto zataknje, ker ni objektivnih kriterijev za delitev po delu. Kaj menite o tem problemu?

Delitev po delu res lahko predstavlja najpravičnejše načelo delitve po učinku, toda le pod pogojem, da so izoblikovana enotna merila rezultatov delovnih prispevkov, tako posameznih delovnih

enot, kakor tudi posameznih proizvajalcev. In prav tu se zatakne, kajti enotna merila se lahko izoblikujejo le v pogojih relativne gospodarske ustaljenosti.

Iz vsega razgovora bi torej lahko zaključili, da uresničene gospodarske in družbene reforme ni le stvar naših skupščin in njihovih zakonskih predpisov, temveč vseh občanov, ki se pojavljajo zdaj kot proizvajalci, zdaj kot izvoljeni člani raznih samoupravnih organov. Ali je to tudi vaše mnenje?

Vsekakor lahko naš razgovor pravilno zaključimo le s takšno ugotovitvijo. Napori za doseganje dinamične stabilizacije v našem gospodarstvu predstavljajo bistven element samoupravnega razvoja kot tudi krepitve ekonomičnosti poslovanja.

„Dinamična stabilizacija“ je sicer kratka in preprosta zahteva, ki jo v naših sklepah lahko hitro uzakonimo, toda

v praksi je zadeva precej drugačna. V praksi pomeni dinamična stabilizacija gospodarstva kompleksen proces.

Upam, da je nam vsem jasno, da ustalitve gospodarstva ne moremo doseči samo z zakoni naših skupščin, s pravilniki naših delovnih organizacij ali z drugimi vrstami pravnih ukrepov gospodarske politike, temveč je za uresničevanje gospodarske stabilnosti potrebno predvsem sodelovanje vseh občanov, njihovih delovnih organizacij in vseh samoupravnih organov na vseh nivojih.

Postavljene cilje gospodarske ustalitve in sploh gospodarske in družbene reforme bomo torej lahko dosegli le, če bomo prav vsi vedno in povsod usmerjali svoje vsakodnevne odločitve k doseganju tega bistvenega skupnega cilja.